

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedy [REDACTED] a soudců [REDACTED] a [REDACTED] v právní věci žalobce **EURO RESIDENCE GROUP SE**, se sídlem v Praze 4, Nad lesním divadlem 1116/12, PSČ 142 00, identifikační číslo osoby 29269067, zastoupeného [REDACTED] advokátem, se sídlem Praze 10, Charkovská 434/9, PSČ 101 00, proti žalovanému **AS ZIZLAVSKY v. o. s.**, se sídlem v Praze 1, Široká 36/5, PSČ 110 00, identifikační číslo osoby 28490738, insolvenčnímu správci dlužníka [REDACTED] za účasti [REDACTED] zastoupeného [REDACTED], advokátem, se sídlem v Praze 5, Janáčkovo nábřeží 139/57, PSČ 150 00, jako vedlejšího účastníka řízení na straně žalovaného, a dále za účasti **Městského státního zastupitelství v Praze**, se sídlem v Praze 5, Náměstí 14. října 2188/9, PSČ 150 00, o vyloučení nemovitostí z majetkové podstaty, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 179 ICm 3930/2015, jako incidenční spor v insolvenční věci dlužníka [REDACTED], bytem v Praze 2, náměstí Míru 600/20, PSČ 120 00, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 79 INS 24304/2014, o dovolání žalobce proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 5. září 2019, č. j. 179 ICm 3930/2015, 101 VSPH 271/2019-287 (MSPH 79 INS 24304/2014), t a k t o:

I. Dovolání se **zamítá**.

II. Žalobce **je povinen** zaplatit vedlejšímu účastníku řízení na straně žalovaného na náhradu nákladů dovolacího řízení do 3 dnů od právní moci rozhodnutí částku 4.114 Kč, k rukám zástupce vedlejšího účastníka.

III. Žalobce a ostatní účastníci řízení vůči sobě **nemají** navzájem **právo** na náhradu nákladů dovolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í:

1. Rozsudkem ze dne 8. února 2019, č. j. 179 ICm 3930/2015-226, Městský soud v Praze (dále jen „insolvenční soud“), rozhodující za účasti Městského státního zastupitelství v Praze (dále jen „státní zastupitelství“) a za účasti [REDAKCE] (dále též jen [REDAKCE]), jako vedlejšího účastníka řízení na straně žalovaného (AS ZIZLAVSKÝ v. o. s., jako insolvenčního správce dlužníka [REDAKCE]):

[1] Zamítl žalobu, kterou se žalobce (EURO RESIDENCE GROUP SE) domáhal vůči žalovanému vyloučení označených nemovitých věcí ze soupisu majetkové podstaty dlužníka (bod I. výroku).

[2] Uložil žalobci zaplatit vedlejšímu účastníku řízení na náhradě nákladů řízení do 3 dnů od právní moci rozhodnutí částku 31.036,50 Kč (bod II. výroku).

[3] Určil, že žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení (bod III. výroku).

2. Insolvenční soud – vycházejí především z ustanovení § 7, § 224, § 225, § 231 a § 232 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), z ustanovení § 2 písm. a/ a n/, § 11, § 18 odst. 2, § 20, § 24 odst. 3, § 27, § 29 odst. 2 a 7, § 31 odst. 1 a 3, § 32, § 34 a § 35 zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, a z ustanovení § 196a odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“) – dospěl po provedeném dokazování k závěru, že žalobce se nestal vlastníkem nemovitostí, jejichž vyloučení se domáhá, neboť veřejná dražba dobrovolná, konaná 30. června 2011 (dále též jen „veřejná dražba“), kterou měl nemovitosti nabýt od dlužníka, byla simulovaným právním úkonem a ve skutečnosti nikdy nedošlo k úhradě nejvyšší ceny dosažené vydražením. Skutečným cílem veřejné dražby bylo vyvedení dlužníkovy majetku mimo jeho osobní majetkovou sféru, aby z něj nemohly být uspokojeny splatné závazky dlužníka vůči jeho věřitelům; dlužník si i poté zachoval vliv nad tímto majetkem.

3. K odvolání žalobce Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 5. září 2019, č. j. 179 ICm 3930/2015, 101 VSPH 271/2019-287 (MSPH 79 INS 24304/2014):

[1] Potvrdil rozsudek insolvenčního soudu (první výrok).

[2] Uložil žalobci zaplatit vedlejšímu účastníku na náhradě nákladů odvolacího řízení do 3 dnů od právní moci rozhodnutí částku 12.342 Kč (druhý výrok).

[3] Určil, že žalovaný nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení (bod III. výroku).

4. Odvolací soud – vycházejí z ustanovení § 2, § 17 odst. 4 a § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách – po přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je věcně správné jak v rovině skutkových zjištění, tak z hlediska právní argumentace. I on uzavřel, že veřejná dražba, na jejímž základě mělo dojít k přechodu vlastnictví z dlužníka na žalobce, tento cíl pouze fingovala, neboť ve skutečnosti nikdy nedošlo k úhradě nejvyšší ceny dosažené vydražením; nebyl tak naplněn zákonem stanovený účel veřejné dražby. Skutečným cílem veřejné dražby bylo vyvedení dlužníkovy majetku mimo jeho osobní majetkovou sféru tak, aby z něj nemohly být uspokojeny jeho splatné závazky (dluhy) vůči věřiteli, přičemž dlužník si poté zachoval vliv

nad tímto majetkem. K odvolací námitce, že platností veřejné dražby se zabýval rozsudek Okresního soudu v Šumperku ze dne 31. března 2014, „č. j.“ (správně sp. zn.) 10 C 38/2011, potvrzený rozsudkem Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci, ze dne 13. listopadu 2014, „č. j.“ (správně sp. zn.) 69 Co 276/2014, odvolací soud uvedl, že insolvenční správce nebyl účastníkem řízení, takže onen rozsudek pro něj není závazný. Nadto zásadním důvodem, pro který došlo k zamítnutí tamní žaloby, byl nedostatek aktivní legitimace vedlejšího účastníka. K tomu odvolací soud dále poukázal na ustanovení § 231 insolvenčního zákona.

5. Proti rozsudku odvolacího soudu podal žalobce dovolání, jehož přípustnost vymezuje ve smyslu ustanovení § 237 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), argumentem, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení právních otázek, které v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyly vyřešeny, jakož i na vyřešení právní otázky, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu. Dovolatel namítá, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci (dovolací důvod dle § 241a odst. 1 o. s. ř.), a požaduje, aby Nejvyšší soud napadený rozsudek změnil v tomu duchu, že nemovitosti se vylučují z majetkové podstaty dlužníka, případně aby zrušil rozhodnutí soudů obou stupňů a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

6. Za neřešené má dovolatel následující otázky:

[1] Je povinností soudu aplikovat v insolvenčním řízení ustanovení § 159a o. s. ř., nebo je jeho aplikace vyloučena dle ustanovení § 7 insolvenčního zákona pro rozpor se zásadami insolvenčního řízení?

[2] Může dojít k zásahu do práva na zákonného soudce ve smyslu článku 38 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) v důsledku aplikace § 231 a § 232 insolvenčního zákona?

[3] Je insolvenční soud vázán rozhodnutím soudu dle ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách, které nabylo právní moci před zahájením insolvenčního řízení?

7. Rozpor s ustálenou rozhodovací praxí dovolacího soudu spatřuje dovolatel v tom, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je v rozporu s požadavky definovanými ustanovením § 157 o. s. ř., a v tom, že odvolací soud se nevypořádal se zcela zásadními argumenty, které předložil v odvolacím řízení.

8. V mezích uplatněného dovolacího důvodu argumentuje dovolatel k predestřeným právním otázkám následovně:

9. Dovolatel namítá, že odvolací soud dospěl k závěru, že aplikace ustanovení § 159a o. s. ř. by byla v řešeném případě v rozporu se zásadami insolvenčního řízení, přičemž tento závěr (jímž se odvolací soud ztotožnil se závěrem insolvenčního soudu) představuje nesprávné právní posouzení věci. Dále zdůrazňuje význam „zásady věci pravomocně rozhodnuté“, dovolává se závěrů usnesení Ústavního soudu ze dne 16. října 2008, sp. zn. III. ÚS 977/08 [usnesení je (stejně jako další rozhodnutí Ústavního soudu zmíněná níže) dostupné na webových stránkách Ústavního soudu], s tím, že ve prospěch aplikace § 159a o. s. ř. pro poměry dané věci svědčí i ustanovení § 231 insolvenčního zákona. Z něj je patrné, že vůbec nemělo být aplikováno, jelikož soudní rozhodnutí o veřejné dražbě byla přijata před zahájením insolvenčního řízení. Nadto nešlo o rozhodnutí, jimiž byla zjištěna neplatnost právního úkonu (naopak bylo konstatováno, že veřejná dražba není neplatná).

10. Ustanovení § 231 insolvenčního zákona definuje rozsah pravomocí orgánu veřejné moci, takže [též s přihlédnutím k článku 2 odst. 2 Listiny a závěrům formulovaným v nálezu Ústavního soudu ze dne 20. října 2009, sp. zn. IV. ÚS 1122/09 (jde o nález uveřejněný pod číslem 223/2009 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu)] není přípustné rozšiřovat okruh případů, ve kterých není insolvenční soud vázán rozhodnutím jiného soudu či orgánu.

11. V důsledku nezákonné aplikace ustanovení § 231 insolvenčního zákona došlo nejen k zásahu do dovolatelových základních práv a svobod ve smyslu článku 2 Listiny, nýbrž také k zásahu do práva dovolatele na zákonného soudce ve smyslu článku 38 Listiny, neboť řešená otázka byla opětovně projednána před soudem, jehož příslušnost není možné podložit žádným relevantním zákonným ustanovením.

12. Závěr soudů, že v důsledku aplikace § 231 a § 232 insolvenčního zákona je insolvenční soud oprávněn posoudit bez omezení neplatnost právního jednání (veřejné dražby) sám v průběhu insolvenčního řízení, je podle dovolatele v rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu, dle které je otázku neplatnosti veřejné dražby možné řešit jen postupem dle § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách. Způsob určení neplatnosti veřejné dražby podle zákona o veřejných dražbách je jediným (výlučným) způsobem, kterým lze prohlásit veřejnou dražbu za neplatnou (s výjimkou situace, kdy o veřejnou dražbu vůbec nešlo a kdy je možné postupovat dle § 80 o. s. ř., což podle výsledku řízení před okresním soudem není tento případ). Předmětná dražba byla veřejnou dražbou ve smyslu zákona o veřejných dražbách, proto jsou (musí být) soudní rozhodnutí soudu přijatá v řízení dle § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách závazná pro všechny osoby a orgány veřejné moci, nejen pro účastníky řízení.

13. Odůvodnění napadeného rozhodnutí nenaplňuje zákonné požadavky ve smyslu § 157 o. s. ř. a jeho nedostatky v rámci právního posouzení věci a objasnění úvah odvolacího soudu činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Odvolací soud nevysvětlil, co jej vedlo k přesvědčení o nutnosti aplikace § 231 insolvenčního zákona a chybí jakákoli konkrétní úvaha, která dovedla odvolací soud k názoru, že rozhodnutí o veřejné dražbě nezavazují insolvenčního správce. Formální vadou odůvodnění je, že odvolací soud se nijak nevypořádal s dovolatelovým poukazem na závěry vyjádřené v „rozhodnutí“ Nejvyššího soudu ze dne 31. července 2013, sp. zn. 29 Cdo 392/2011 [jde o rozsudek uveřejněný v časopise Soudní judikatura, číslo 9, ročníku 2014, pod číslem 110, který je (stejně jako další rozhodnutí Nejvyššího soudu zmíněná níže) dostupný i na webových stránkách Nejvyššího soudu].

14. Dovolatel míní, že i kdyby dovolací soud dospěl k závěru, že přezkum veřejné dražby soudy nižších stupňů byl namístě, insolvenční soud věrohodně nepodložil zjištění, že šlo o vykonstruovanou a fiktivní dražbu. Závěr, že dovolatel neprokázal svou „solventnost“, insolvenční soud přijal, aniž by dovolatele ve smyslu § 118a o. s. ř., respektive § 119a o. s. ř., vyzval k doplnění důkazů a k prokázání tvrzení. Také k této odvolací námitce se odvolací soud nevyjádřil.

15. Vedlejší účastník ve vyjádření navrhuje dovolání odmítnout jako nepřípustné, maje za to, že dovolatel opakuje argumentaci, se kterou se řádně vypořádaly soudy nižších stupňů a snaží se zhojit zjevně protiprávní jednání dlužníka, a uváděje, že nedošlo k žádnému zásahu do práva dovolatele na spravedlivý proces.

16. Rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení (v aktuálním znění) se podává z bodu 2., článku II, části první zákona č. 296/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

17. Dovolání, které nesměruje proti žádnému z usnesení vypočtených v § 238a o. s. ř., je přípustné podle § 237 o. s. ř., když pro daný případ neplatí žádné z omezení přípustnosti dovolání vypočtených v § 238 o. s. ř. a v posouzení právních otázek reprodukováných v odstavci 6. výše jde zčásti o věc dovolacím soudem neřešenou. Námitkami, jež pojí s ustanoveními § 118a, § 119a a § 157 o. s. ř., vystihuje dovolatel z obsahového hlediska tzv. jiné vady řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Existenci takových vad zkoumá dovolací soud u přípustného dovolání z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 o. s. ř.), takže Nejvyšší soud neshledává účelným zabývat se (poté, co dovolání připustil pro řešení výše označených otázek) samostatně přípustností dovolání k těmto (dalším) procesním otázkám; s námitkami vznesenými v souvislosti s nimi se vypořádá v mezích přípustného dovolání.

18. Nejvyšší soud se – v hranicích právních otázek, pro jejichž řešení připustil dovolání – nejprve zabýval tím, zda je dán dovolací důvod uplatněný dovolatelem, tedy správností právního posouzení věci odvolacím soudem.

19. Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval. Při úvaze, zda právní posouzení věci odvolacím soudem je ve smyslu ustanovení § 241a odst. 1 o. s. ř. správné, vychází dovolací soud ze skutkových závěrů odvolacího soudu a nikoli z těch skutkových závěrů, které v dovolání na podporu svých právních argumentů (případně) nejprve zformuluje sám dovolatel. Pro tyto účely se též nezabývá námitkami, jež dovolatel ke skutkovému stavu věci, z nějž vyšel odvolací soud, snesl prostřednictvím tvrzení o tzv. jiných vadách řízení (zde tvrzení navázaná na poučovací povinnost soudu dle § 118a a § 119a o. s. ř.). Srov. např. důvody rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 27. října 2004, sp. zn. 29 Odo 268/2003, uveřejněného pod číslem 19/2006 Sb. rozh. obč. (dále jen „R 19/2006“), a rozsudku velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 9. října 2013, sp. zn. 31 Cdo 3881/2009, uveřejněného pod číslem 10/2014 Sb. rozh. obč. (dále jen „R 10/2014“).

20. Pro odpověď na otázky, které má dovolatel za dovolacím soudem neřešené, jsou rozhodná následující skutková zjištění (z nichž vyšly oba soudy):

21. Rozsudkem ze dne 31. března 2014, č. j. 10 C 38/2011-208, Okresní soud v Šumperku zamítl žalobu, kterou se ■■■■■ domáhal vůči dovolateli (coby vydražiteli), dlužníku a dražebníku (A - Consulting a. s.) určení neplatnosti veřejné dražby dobrovolné, konané 30. června 2011. Zamítnutí odůvodnil tím, že šlo o veřejnou dražbu podle zákona o veřejných dražbách, takže žalobce (■■■■■) není ve smyslu ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách k podání žaloby aktivně věcně legitimován.

22. K odvolání žalobce (J. K.) Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozsudkem ze dne 13. listopadu 2014, č. j. 69 Co 276/2014-294, který nabyl právní moci dne 25. listopadu 2014, potvrdil rozsudek okresního soudu jako správný.

23. Na základě insolvenčního návrhu podaného 5. září 2014 insolvenční soud usnesením ze dne 14. ledna 2015, č. j. MSPH 79 INS 24304/2014-A-31, (mimo jiné) zjistil úpadek dlužníka a prohlásil konkurs na jeho majetek.

24. Insolvenční správce dlužníka sepsal nemovité věci, ohledně kterých je jako vlastník (na základě veřejné dražby) zapsán v katastru nemovitostí dovolatel, do majetkové podstaty dlužníka dne 2. září 2015 a účinky soupisu trvaly i v době rozhodování soudu.

25. Pro další úvahy Nejvyššího soudu jsou rozhodná následující ustanovení insolvenčního zákona, občanského soudního řádu a zákona o veřejných dražbách:

§ 2 (insolvenčního zákona)

Vymezení některých základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

(...)

d/ incidenčním sporem spory vyvolané insolvenčním řízením, o kterých tak stanoví tento zákon, projednávané v rámci insolvenčního řízení,

(...)

§ 7 (insolvenčního zákona)

Použití občanského soudního řádu a zákona o zvláštních řízeních soudních

Nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.

§ 7a (insolvenčního zákona)

Věcná příslušnost

Krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně

a/ v insolvenčním řízení,

b/ v incidenčních sporech,

(...)

§ 7b (insolvenčního zákona)

Místní příslušnost

(...)

(4) Insolvenční soud je příslušný ve věcech uvedených v § 7a písm. b/ až e/.

(...)

§ 159 (insolvenčního zákona)

(1) Incidenčními spory jsou

(...)

b/ spory o vyloučení věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty z majetkové podstaty nebo o vydání výtěžku zpeněžení podle § 225 odst. 5,

(...)

g/ spory o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, je-li na takovém určení naléhavý právní zájem,

(...)

§ 231 (insolvenčního zákona)

(1) Insolvenční soud není vázán rozhodnutím jiného soudu či jiného orgánu, kterým v průběhu insolvenčního řízení došlo ke zjištění neplatnosti právního úkonu týkajícího se majetku nebo závazků dlužníka, ani jiným způsobem tohoto zjištění.

(2) V průběhu insolvenčního řízení posoudí neplatnost takového právního úkonu pouze insolvenční soud.

(3) Je-li k neplatnosti právního úkonu nutné, aby ten, kdo je takovým úkonem dotčen, se jeho neplatnosti dovolal, může tak učinit i insolvenční správce.

§ 232 (insolvenčního zákona)

Byla-li neplatnost právního úkonu týkajícího se majetku nebo závazků dlužníka zjištěna rozhodnutím soudu, které nabylo právní moci před zahájením insolvenčního řízení, považuje se právní úkon, jehož se rozhodnutí týká, za neplatný i v insolvenčním řízení.

§ 135 (o. s. ř.)

(1) Soud je vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních předpisů, a kdo je spáchal, jakož i rozhodnutím o osobním stavu; soud však není vázán rozhodnutím v blokovém řízení.

(2) Jinak otázky, o nichž přísluší rozhodnout jinému orgánu, může soud posoudit sám. Bylo-li však o takové otázce vydáno příslušným orgánem rozhodnutí, soud z něho vychází.

§ 159a (o. s. ř.)

(1) Nestanoví-li zákon jinak, je výrok pravomocného rozsudku závazný jen pro účastníky řízení.

(2) Výrok pravomocného rozsudku, kterým bylo rozhodnuto ve věcech uvedených v § 83 odst. 2, je závazný nejen pro účastníky řízení, ale i pro další osoby oprávněné proti žalovanému pro tytéž nároky z téhož jednání nebo stavu. Zvláštní právní předpisy stanoví, v kterých dalších případech a v jakém rozsahu je výrok pravomocného rozsudku závazný pro jiné osoby než účastníky řízení.

(3) V rozsahu, v jakém je výrok pravomocného rozsudku závazný pro účastníky řízení a popřípadě jiné osoby, je závazný též pro všechny orgány.

(4) Jakmile bylo o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být v rozsahu závaznosti výroku rozsudku pro účastníky a popřípadě jiné osoby věc projednávána znovu.

§ 24 (zákona o veřejných dražbách)

Zmaření a neplatnost dražby

(...)

(3) Každý, do jehož práv bylo provedením dražby podstatným způsobem zasaženo a je účastníkem dražby, navrhovatelem, osobou oprávněnou z předkupního práva k předmětu dražby, osobou oprávněnou z práva na přednostní nabytí předmětu dražby nebo osobou,

k jejímuž návrhu bylo vykonatelným rozhodnutím zakázáno s předmětem dražby nakládat, může navrhnout soudu, aby soud vyslovil neplatnost dražby, pokud dražebník neupustil od dražby, ač tak byl povinen učinit, vydražila-li předmět dražby osoba, která je z účasti na dražbě vyloučena, nebo nejsou-li splněny podmínky v § 12 odst. 1 a 2, § 14 odst. 3, § 17 odst. 5 a 6, § 19, 20, § 23 odst. 1 až 10, § 25 a v § 26 odst. 1 a 2 nebo byly-li vydraženy z dražeb vyloučené předměty dražby. Není-li právo na určení neplatnosti dražby uplatněno do 3 měsíců ode dne konání dražby, zaniká.

(...)

26. Ve výše uvedené podobě, pro věc rozhodné, platila citovaná ustanovení insolvenčního zákona již v době zahájení insolvenčního řízení na majetek dlužníka a později nedoznala změn. Ustanovení občanského soudního řádu v nezměněné podobě platí od právní moci rozhodnutí o zamítnutí žaloby o určení neplatnosti veřejné dražby a ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách nedoznalo změn ode dne konání veřejné dražby.

27. Na základě shora ustaveného skutkového a právního rámce činí Nejvyšší soud k dovolatelem položeným právním otázkám následující závěry:

K otázce č. 1 (Vazba ustanovení § 159a o. s. ř. na zásady insolvenčního řízení).

28. Napadené rozhodnutí (ani rozhodnutí insolvenčního soudu) nespočívá na závěru, že aplikace ustanovení § 159a o. s. ř. v dané věci je vyloučena (dle ustanovení § 7 insolvenčního zákona) pro rozpor se zásadami insolvenčního řízení. Jde o smyšlenku, kterou dovolatel podsouvá rozhodnutím soudů nižších stupňů bez opory v textu odůvodnění jejich rozhodnutí a kterou se proto Nejvyšší soud dále již nebude zabývat.

K otázce č. 2 (Zásah do práva na zákonného soudce) a k otázce č. 3 (Vázanost rozhodnutím soudu dle ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách).

29. Nejvyšší soud již v rozsudku sp. zn. 29 Cdo 392/2011 vysvětlil, že cílem ustanovení § 231 insolvenčního zákona je pouze zajistit, aby otázka platnosti právního úkonu, jež je určující pro příslušnost majetku dlužníka do jeho majetkové podstaty nebo pro identifikaci závazků dlužníka, nebyla v průběhu insolvenčního řízení účelově vytěšňována [určovacími žalobami podle § 80 písm. c/ o. s. ř. (od 1. ledna 2014 jde o § 80 o. s. ř.), podávanými u obecných soudů] mimo rámec procedur nastavených insolvenčním zákonem k řešení těchto otázek (aby např. nedocházelo k tomu, že incidenční spor o příslušnost určitého majetku do majetkové podstaty dlužníka, zahájený podáním vylučovací žaloby, bude blokován řízením vedeným u obecného soudu o určovací žalobě týkající se některé z otázek, kterou má v onom incidenčním sporu řešit insolvenční soud jako otázku předběžnou). K tomuto závěru se Nejvyšší soud přihlásil např. též v důvodech rozsudku ze dne 17. července 2014, sp. zn. 29 Cdo 914/2014, uveřejněného pod číslem 107/2014 Sb. rozh. obč., nebo v důvodech rozsudku ze dne 27. září 2018, sp. zn. 29 Cdo 6037/2016, uveřejněného pod číslem 82/2019 Sb. rozh. obč. Proto také ustanovení § 231 insolvenčního zákona cílí jen na situace, kdy působnosti insolvenčního soudu (a incidenčním sporům, jež mají v rámci insolvenčního řízení primárně řešit sporné otázky vzešlé z jeho průběhu) konkurují spory řešené (a zpravidla též účelově zahajované) v průběhu insolvenčního řízení před obecnými soudy. V poměrech dané věci je zjevné, že potenciálně o takový střet šlo, když rozsudek, jímž okresní soud zamítl žalobu J. K. o určení neplatnosti veřejné dražby, byl sice vydán 31. března 2014, tedy před zahájením insolvenčního řízení na majetek dlužníka (před 5. zářím 2014), ve spojení s potvrzujícím (co do výroku o věci samé) rozsudkem Krajského soudu v Ostravě však nabyt (též vzhledem k tomu, že šlo o rozsudek vydaný 13. listopadu 2014) právní moci až po zahájení

insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka (až 25. listopadu 2014).

30. S přihlédnutím k výsledku onoho řízení před okresním soudem, je rovněž zjevné, že o případ předjímaný ustanovením § 232 insolvenčního zákona nejde již proto, že rozsudek okresního soudu (ani potvrzující rozsudek Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci) nebyl rozsudkem, kterým byla zjištěna neplatnost právního úkonu týkajícího se majetku (nemovitých věcí) dlužníka.

31. Dovolací námitka, že ustanovení § 231 insolvenčního zákona nemělo být aplikováno, jelikož soudní rozhodnutí o veřejné dražbě byla přijata před zahájením insolvenčního řízení, pak zjevně vychází z popření skutkového stavu věci, z něž vyšly soudy nižších stupňů a ve vztahu k rozsudku Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci ze dne 13. listopadu 2014 je její neopodstatněnost zjevná. Závěr, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci nabyl právní moci až „po“ zahájení insolvenčního řízení na majetek dlužníka, pak činí bezpředmětnou odpověď na otázku č. 3. Ta fabuluje předpoklad, že rozhodnutí nabylo právní moci „před“ zahájením insolvenčního řízení na majetek dlužníka a její zodpovězení je tak nepřipustně založeno na jiném než soudy zjištěném skutkovém stavu (srov. opět R 19/2006, R 10/2014).

32. Namítá-li dovolatel, že (nadto) nešlo o rozhodnutí, jimiž byla zjištěna neplatnost právního úkonu (naopak bylo konstatováno, že veřejná dražba není neplatná), pak přehlíží, že ustanovení § 231 odst. 1 insolvenčního zákona in fine výslovně uvádí, že insolvenční soud není vázán nejen rozhodnutím jiného soudu či jiného orgánu, kterým v průběhu insolvenčního řízení došlo „ke zjištění neplatnosti právního úkonu týkajícího se majetku nebo závazků dlužníka“, ale ani „jiným způsobem tohoto zjištění“. Jinak řečeno, jestliže v průběhu insolvenčního řízení vyústí zkoumání (ne)platnosti právního úkonu týkajícího se majetku nebo závazků dlužníka jiným (než insolvenčním) soudem či jiným orgánem ve vydání rozhodnutí, jímž se žaloba o takové určení zamítá (ve zjištění, že není důvod vyslovit neplatnost právního úkonu), jde ve smyslu ustanovení § 231 odst. 1 insolvenčního zákona o „jiný způsob zjištění“ namítané neplatnosti, jímž insolvenční soud rovněž není vázán. Jiný výklad by popřel účel uvedené úpravy popsany v odstavci 29., když spor o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dokončený až v průběhu insolvenčního řízení, by zakládal rozpor s pravidlem formulovaným v § 231 odst. 1 insolvenčního zákona až podle způsobu rozhodnutí o takovém určení a znemožňoval by zahájení případného incidenčního sporu o takové otázce v režimu § 159 odst. 1 písm. g/ insolvenčního zákona (ve spojení s § 7a písm. b/ a § 7b odst. 4 insolvenčního zákona).

33. Jestliže tedy odvolací soud založil své rozhodnutí na závěru, že účinky rozsudku okresního soudu jsou vyloučeny pravidlem formulovaným ustanovením § 231 odst. 1 insolvenčního zákona, je jím provedené právní posouzení věci potud správné. Tento úsudek pak činí nadbytečným prověření správnosti úsudku odvolacího soudu, že bylo možné zkoumat (ne)platnost veřejné dražby (v intencích § 231 odst. 2 a 3 insolvenčního zákona), též proto, že rozsudek okresního soudu nezavazoval insolvenčního správce (dle § 159a o. s. ř.), který nebyl účastníkem onoho sporu. Nejvyšší soud nicméně dodává, že k posouzení závaznosti rozsudku okresního soudu pro insolvenčního správce není potřebné aplikovat § 7, § 231 ani § 232 insolvenčního zákona, což samo o sobě činí nepotřebnou (pro výsledek sporu bezvýznamnou) odpověď na otázku, zda v důsledku aplikace § 231 a § 232 insolvenčního zákona mohlo dojít k zásahu do práva na zákonného soudce ve smyslu článku 38 Listiny. Zjevná nelogičnost takto položené otázky ostatně v poměrech dané věci

plyne již z toho, že tento spor (o vyloučení označených nemovitých věcí z majetkové podstaty dlužníka) je ve smyslu ustanovení § 2 písm. d/ a § 159 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona incidenčním sporem, k jehož projednání a rozhodnutí je v prvním stupni věcně příslušný krajský soud (§ 7a písm. b/ insolvenčního zákona) a místně příslušný (konkrétní) insolvenční soud (§ 7b odst. 4, § 160 insolvenčního zákona).

34. Dovolatel námitku, že došlo k zásahu do jeho práva na zákonného soudce ve smyslu článku 38 Listiny, pojí pouze se skutečností, že soudy nižších stupňů v jeho incidenčním sporu řešily (jako předběžnou) právní otázku, kterou již (vzhledem k § 159a o. s. ř. a výsledku řízení před okresním soudem) řešit neměly. Takovou argumentaci ve skutečnosti zaměňuje princip zákonného soudce s okruhem otázek, jež je k tomu určený (zákonný) soud oprávněn řešit jako otázky předběžné (v jeho pojetí by princip zákonného soudce zůstal zachován, kdyby soudy nižších stupňů předmětnou právní otázku zodpověděly ve shodě s jeho názorem). Potud proto dovolání není opodstatněné.

35. Zbývá dodat, že pravidlo, jež v průběhu insolvenčního řízení předurčuje k posouzení (ne)platnosti právního úkonu, jímž je veřejná dražba dobrovolná provedená podle zákona o veřejných dražbách, insolvenční soud (srov. § 231 odst. 2 insolvenčního zákona), ještě neodpovídá na otázku, zda v těch případech, v nichž by bylo možné zkoumat neplatnost dražby pouze v mezích § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách, tak lze činit pouze prejudiciálně (v rámci řízení o vylučovací žalobě, kterou se vydražitel domáhá vyloučení majetku, jenž byl coby majetek dlužníka předmětem takové dražby, z majetkové podstaty dlužníka). Důvod vyslovit se k této otázce v poměrech dané věci však Nejvyšší soud nemá, když napadené rozhodnutí (i rozhodnutí insolvenčního soudu) je založeno na závěru, že veřejná dražba byla simulovaným právním úkonem.

36. Dále se Nejvyšší soud zabýval dovolatelem namítanými vadami řízení.

37. K námitce, že napadené rozhodnutí nenaplnuje zákonné požadavky ve smyslu § 157 o. s. ř. (že je nepřezkoumatelné), Nejvyšší soud uvádí, že potud je napadené rozhodnutí souladné s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu, konkrétně se závěry obsaženými v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 25. června 2013, sp. zn. 29 Cdo 2543/2011, uveřejněném pod číslem 100/2013 Sb. rozh. obč. V něm Nejvyšší soud vysvětlil, že měřítkem toho, zda rozhodnutí soudu prvního stupně je či není přezkoumatelné, nejsou požadavky odvolacího soudu na náležitosti odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně, ale především zájem účastníků řízení na tom, aby mohli náležitě použít v odvolání proti tomuto rozhodnutí odvolací důvody. I když rozhodnutí soudu prvního stupně nevyhovuje všem požadavkům na jeho odůvodnění, není zpravidla nepřezkoumatelné, jestliže případné nedostatky odůvodnění nebyly – podle obsahu odvolání – na újmu uplatnění práv dovolatele. Obdobně platí, že i když rozhodnutí odvolacího soudu nevyhovuje všem požadavkům na jeho odůvodnění, není zpravidla nepřezkoumatelné, jestliže případné nedostatky odůvodnění nebyly – podle obsahu dovolání – na újmu uplatnění práv dovolatele.

38. Poměřováno těmito závěry napadené rozhodnutí zjevně nebylo nepřezkoumatelné. K tomu lze dodat, že z ustanovení § 157 odst. 2 o. s. ř. [které upravuje náležitosti odůvodnění písemného vyhotovení rozsudku a přiměřeně se prosazuje i pro odůvodnění rozhodnutí vydaných odvolacím soudem (§ 211 o. s. ř.)] ani z práva na spravedlivý proces nelze dovozovat povinnost soudů vypořádat se s každou jednotlivou námitkou účastníka řízení. Jak opakovaně vysvětlil Ústavní soud, není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama

o sobě dostatečná (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. února 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, uveřejněný pod číslem 26/2009 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu). Rozhodnutí odvolacího soudu těmto požadavkům vyhovuje, když jsou z něj patrné jak důvody, pro něž v dané věci aplikoval ustanovení § 231 insolvenčního zákona, tak důvody, pro které shledal správným závěr insolvenčního soudu, že veřejná dražba byla jen zdánlivá (simulovaná).

39. Pro posouzení námitky, že soudy přijaly závěr, že dovolatel neprokázal svou solventnost, aniž mu poskytly poučení dle § 118a o. s. ř., jsou rozhodná následující ustanovení občanského soudního řádu (ve znění, jež v nezměněné podobě platí od zahájení tohoto sporu):

§ 118a (o. s. ř.)

(...)

(3) Zjistí-li předseda senátu v průběhu jednání, že účastník dosud nenavrhл důkazy potřebné k prokázání všech svých sporných tvrzení, vyzve jej, aby tyto důkazy označil bez zbytečného odkladu, a poučí jej o následcích nesplnění této výzvy.

(...)

§ 213b (o. s. ř.)

(1) V odvolacím řízení se postupuje podle § 118a; tento postup však nemůže vést k uplatnění nových skutečností nebo důkazů v rozporu s ustanovením § 205a nebo 211a nebo k uplatnění procesních práv, která jsou za odvolacího řízení nepřipustná.

(2) Porušení ustanovení § 118a odst. 1 až 3 soudem prvního stupně je vadou řízení, jen jestliže potřeba uvést další tvrzení nebo důkazy vyplývá z odlišného právního názoru odvolacího soudu.

40. K tvrzenému nesplnění poučovací povinnosti dle § 118a o. s. ř. (přesněji dle § 118a odst. 3 o. s. ř., jež se týká poučení o důkazní povinnosti) Nejvyšší soud úvodem poznamenává, že poučovací povinnost ve smyslu § 118a odst. 3 o. s. ř. se uplatňuje tam, kde je namístě učinit závěr, že účastník, jemuž je ku prospěchu prokázání určité (pro věc rozhodné) skutečnosti, nesplnil svou důkazní povinnost, respektive dosud provedenými důkazy neunesl důkazní břemeno o takové skutečnosti, takže nenabídne-li (po poučení dle § 118a odst. 3 o. s. ř.) důkazy způsobilé takovou skutečnost prokázat, budou jej stíhat procesní následky spočívající v neunesení důkazního břemene o takové skutečnosti [srov. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 20. června 2012, sp. zn. 31 Cdo 619/2011, uveřejněný pod číslem 115/2012 Sb. rozh. obč. (dále jen „R 115/2012“), nebo rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 4. září 2013, sp. zn. 31 Cdo 4616/2010, uveřejněný pod číslem 98/2013 Sb. rozh. obč.]. Rozhodnutí založené na neunesení důkazního břemene o určité skutečnosti nelze zaměňovat s rozhodnutím založeným na tom, že na základě jiných důkazů byl skutkový stav o této skutečnosti zjištěn (pozitivně) jinak, než tvrdil některý z účastníků. V takovém případě nejde o to, že se určitá skutečnost neprokázala, nýbrž o to, že se prokázala jinak, než účastník tvrdil. Má-li soud určitou skutečnost za prokázanou jinak, než tvrdil některý z účastníků řízení, pak nemá důvod přistoupit k poučení dle § 118a odst. 3 o. s. ř., jelikož jeho rozhodnutí není v takovém případě rozhodnutím založeným na neunesení důkazního břemene o oné skutečnosti [srov. např. odstavec 49. rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 31. března 2020, sen. zn. 29 ICdo 98/2018, uveřejněného pod číslem 110/2020 Sb. rozh. obč. (dále jen „R 110/2020“)]. Poměřováno těmito závěry je rozsudek

insolvenčního soudu v této věci rozhodnutím vskutku zčásti založeným na neunesení důkazního břemene žalobce ohledně možnosti disponovat s částkou potřebnou k úhradě nejvyššího podání (srov. odstavce 45., 47. a 48. odůvodnění rozsudku insolvenčního soudu).

41. Poučovací povinnost podle § 118a o. s. ř. je vybudována na objektivním principu. Znamená to, že poskytnutí potřebného poučení není závislé na tom, zda se soud prvního stupně o potřebě poučení vůbec dozvěděl. Nebylo-li účastníku potřebné poučení poskytnuto, ačkoliv se tak mělo z objektivního hlediska stát, došlo i v tomto případě k porušení ustanovení § 118a o. s. ř. [srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. listopadu 2011, sp. zn. 29 Cdo 1829/2011, uveřejněný pod číslem 59/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 59/2012“)].

42. Jestliže soud prvního stupně příslušné poučení neposkytne (lhostejno z jakých důvodů), musí tak učinit (je-li podáno odvolání) odvolací soud v odvolacím řízení (§ 213b odst. 1 o. s. ř.), a to bez ohledu na to, že již došlo ke koncentraci řízení (R 59/2012). Teprve po reakci dotčeného účastníka řízení na poskytnuté poučení odvolací soud zkoumá, zda po tomto poučení nabídnuté důkazy nebyly uplatněny v rozporu s ustanovením § 205a o. s. ř. nebo § 211a o. s. ř. (§ 213b odst. 1 o. s. ř.).

43. Určuje-li ustanovení § 213b odst. 2 o. s. ř., že porušení ustanovení § 118a odst. 1 až 3 soudem prvního stupně je vadou řízení, jen jestliže potřeba uvést další tvrzení nebo důkazy vyplýne z odlišného právního názoru odvolacího soudu, pak tak činí nikoli proto, že by takové porušení procesního práva soudem prvního stupně nemělo mít žádné právní následky, nýbrž proto, aby nápravu takového porušení (tím, že potřebné poučení poskytne) mohl zjednat (postupem předjímaným v § 213b odst. 1 o. s. ř.) odvolací soud.

44. Poučení o důkazní povinnosti podle ustanovení § 118a odst. 3 o. s. ř. poskytne soud nejen účastníku, který dosud o sporném tvrzení neoznačil žádný důkaz, nebo který sice o svém sporném tvrzení důkaz označil, avšak jde o důkaz zjevně nezpůsobilý prokázat sporné tvrzení, ale i tehdy, provedl-li ohledně sporného tvrzení účastníkem navržené důkazy, jestliže jimi nedošlo k jeho prokázání a jestliže proto (z důvodu neunesení důkazního břemene) by účastník nemohl být ve věci úspěšný (srov. opět R 115/2012). Protokolace poskytnutého poučení pak nesmí vzbuzovat pochybnosti o tom, že se účastníku příslušného poučení dostalo a přesto zůstal nečinný stran svých důkazních návrhů (srov. opět R 110/2020, odstavec 53.).

45. Ze spisu se podává, že insolvenční soud přijal závěr, že dovolatel neprokázal svou solventnost, aniž dovolatele předtím řádně (ve smyslu výše řečeného) poučil o nesplnění jeho povinnosti důkazní (dle § 118a odst. 3 o. s. ř.). Odvolací soud toto procesní pochybení insolvenčního soudu v odvolacím řízení též nenapravil (příslušné poučení v intencích § 213b odst. 1 o. s. ř. dovolateli sám neposkytl). Jakkoli se ovšem z napadeného rozhodnutí podává, že odvolací soud měl napadený rozsudek insolvenčního soudu za věcně správný i v rovině právní argumentace (tedy včetně úvahy o neprokázané solventnosti) [odstavec 21. rozsudku odvolacího soudu], z dále formulovaných závěrů odvolacího soudu plyne, že úsudek, že vskutku jde o zdánlivou dražbu, přijal [na základě zjištění o „kolotoči“ částečných plateb na úhradu nejvyššího podání (částečná úhrada nejvyššího podání vrácená dražebníkem na osobní účet dlužníka a opět použitá na úhradu další splátky nejvyššího podání)] již na základě listinných důkazů v řízení provedených (odstavec 23. rozsudku odvolacího soudu), aniž pro něj pokládal za potřebné zkoumat solventnost dovolatele. Srov. k tomu též formulace odstavce 26. rozsudku odvolacího soudu, z něžž plyne, že obrat, podle kterého „v průběhu řízení žalobce nadto ani nedoložil, že měl k dispozici dostatek finančních prostředků pro úhradu dražby“, odvolací soud použil až poté, co předtím již dospěl k závěru,

že „žalobce nemohl nabýt vlastnické právo k předmětu dražby“. Jinak řečeno, vada řízení spočívající v nesplnění poučovací povinnosti oběma soudy ve vztahu k závěru insolvenčního soudu, že dovolatel „neprokázal“ svou solventnost, neměla vliv na správnost dovoláním napadeného rozhodnutí, jehož závěry z této skutečnosti primárně nevycházejí.

46. Jiné (než dovolatelem namítané) vady řízení se nepodávají ani ze spisu.

47. Zbývá dodat, že k tématu „zdánlivé“ („fingované“) veřejné dražby se Nejvyšší soud vyjádřil již v rozsudku ze dne 23. března 2011, sp. zn. 21 Cdo 1032/2010, uveřejněném v časopise Soudní judikatura, číslo 10-11, ročníku 2011, pod číslem 148. V něm uzavřel, že jednání prováděné dražebníkem (a jeho jménem a na jeho účet licitátorem) lze pokládat za veřejnou dražbu podle zákona o veřejných dražbách jen tehdy, bylo-li veřejné, konalo-li se na základě návrhu navrhovatele (na podkladě smlouvy o provedení dražby uzavřené mezi navrhovatelem a dražebníkem), uskutečnilo-li se na předem určeném místě, byl-li jeho smyslem (účelem) přechod vlastnického nebo jiného práva k předmětu dražby, obracel-li se při něm licitátor na předem neurčený okruh osob, které se dostavily za účelem činit podání, s výzvou činit nabídky a bylo-li ukončeno buď udělením příklepu tomu, kdo za stanovených podmínek učinil nejvyšší podání, nebo tím, že nebylo učiněno ani nejnižší podání, a jen jestliže bylo provedeno osobou, která má k provádění dražeb příslušné živnostenské oprávnění. Jde-li o veřejnou dobrovolnou dražbu, musí být rovněž řádně doloženo navrhovatelovo vlastnictví, popřípadě legitimace osob, které se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona o veřejných dražbách považují za vlastníka. Jednání, které by neodpovídalo všem uvedeným požadavkům, nelze považovat za veřejnou dražbu dobrovolnou; i kdyby nebylo napadeno žalobou o neplatnost veřejné dobrovolné dražby podle ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách nebo kdyby takové žalobě nebylo vyhověno pravomocným soudním rozhodnutím, nepožívá výsledek takového jednání žádné právní ochrany. V občanském soudním řízení, v němž jeho účastník uvádí, že své vlastnické nebo jiné právo získal vydražením ve veřejné dobrovolné dražbě, vydražitel tvrdí a prokazuje všechny skutečnosti o tom, že vskutku šlo o veřejnou dobrovolnou dražbu. K těmto závěrům se Nejvyšší soud přihlásil např. též v rozsudku ze dne 2. prosince 2014, sp. zn. 21 Cdo 4124/2013, uveřejněném v časopise Soudní judikatura, číslo 11, ročníku 2015, pod číslem 122, dodávaje tamtéž výslovně, že veřejnou dražbou dobrovolnou není jednání, které sleduje jiný (než výše popsáný) cíl, který by přechod vlastnictví na základě dražby jen předstíral (fingoval). S těmito závěry je napadené rozhodnutí v souladu.

48. Tento úsudek s sebou nese konečné posouzení podaného dovolání jako nedůvodného. Nejvyšší soud proto, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), dovolání zamítl (§ 243d písm. a/ o. s. ř.).

49. Nejvyšší soud dodává, že nepřehlédl sdělení Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových ze dne 3. listopadu 2020, podle kterého byl rozsudkem Okresního soudu v Semilech ze dne 24. února 2020, č. j. 4 T 154/2019-2278, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. srpna 2020, č. j. 11 To 157/2020-2349, vysloven trest propadnutí věci ve vztahu ke všem nemovitým věcem, jež jsou předmětem této vylučovací žaloby. K tomu Nejvyšší soud především uvádí, že ustanovení § 241a odst. 6 o. s. ř. mu zapovídá přihlížet v dovolacím řízení k novým skutečnostem nebo důkazům. Nadto platí, že trest propadnutí věci uložený podle ustanovení § 70 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, dlužníku v průběhu insolvenčního řízení vedeného na jeho majetek, je mimosmluvní sankcí postihující majetek dlužníka, jejíž uspokojení v insolvenčním řízení vedeném na majetek dlužníka zakazuje (znemožňuje) ustanovení

§ 170 písm. d/ insolvenčního zákona. Takový trest (proto) nelze vykonat (realizovat) za trvání insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka a jeho udělení nemá vliv na příslušnost jím dotčeného majetku dlužníka k majetkové podstatě dlužníka ani na možnost insolvenčního správce takový majetek zpeněžit (vzhledem k tomu, že způsobem řešení úpadku dlužníka je konkurs) a výtěžek zpeněžení použít k uspokojení dlužnických (insolvenčních) věřitelů. To platí bez zřetele k tomu, zda stát bude (jak ve zprávě ohlašuje Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových) nebo již byl (vzhledem k době, která uplynula od podání zprávy), zapsán na základě vyslovení trestu propadnutí věci jako vlastník sporných nemovitých věcí v katastru nemovitostí.

50. Výrok o nákladech dovolacího řízení se opírá o ustanovení § 243c odst. 3, § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., když dovolání žalobce bylo zamítnuto, čímž ostatním účastníkům řízení vzniklo právo na náhradu účelně vynaložených nákladů dovolacího řízení. Ty v dané věci sestávají u vedlejšího účastníka řízení na straně žalovaného z odměny jeho zástupce za jeden úkon právní služby (vyjádření k dovolání datované 25. listopadu 2019) určené dle § 11 odst. 1 písm. k/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu), ve znění účinném do 5. února 2020. Incidenční spor o vyloučení majetku z majetkové podstaty dlužníka je ve smyslu ustanovení § 9 odst. 4 písm. c/ advokátního tarifu sporem ve věci rozhodované v insolvenčním řízení, u kterého se považuje za tarifní hodnotu částka 50.000 Kč. Tomu odpovídá (dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu) mimosmluvní odměna ve výši 3.100 Kč. Spolu s částkou 300 Kč (odpovídající paušální částce náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu), jde o částku 3.400 Kč. S připočtením náhrady za 21% daň z přidané hodnoty ve výši 714 Kč (§ 137 odst. 3 o. s. ř.) jde celkem o částku 4.114 Kč, kterou dovolací soud přiznal vedlejšímu účastníkovi k tíži žalobce. Ve vztahu ke státnímu zastupitelství a žalovanému je výrok o nákladech dovolacího řízení odůvodněn tím, že jim podle obsahu spisu nevznikly žádné prokazatelné náklady dovolacího řízení.

P o u č e n í: Toto rozhodnutí se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; účastníkům incidenčního sporu se však doručuje i zvláštním způsobem.

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat exekuce (výkonu rozhodnutí).

V Brně dne 23. září 2021

předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl asistentkou soudce [REDAKCE] v insolvenční věci dlužníka: [REDAKCE]

korespondenční adresa: [REDAKCE]
zastoupený advokátkou [REDAKCE]
sídlem Šrobárova 23, 130 00 Praha 3

(dále jen „dlužník“)

o návrhu insolvenčního správce na udělení souhlasu se zpeněžením majetku mimo dražbu,

takto:

I. Insolvenční soud vyslovuje souhlas s tím, aby insolvenční správce: AS ZIZLAVSKÝ v. o. s., IČO 284907738 prodal způsobem mimo dražbu tyto majetkové hodnoty zapsané v soupise majetkové podstaty dlužníka zpracovaného ke dni 21. 12. 2015:

a) položka č. 1: spoluvlastnický podíl o velikosti id. $\frac{1}{2}$ na věcech nemovitých:

- pozemek parc. č. 279/2, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova bez č. p./č. e., průmyslový objekt, v části Turnov, stavba stojí na pozemku parc. č. 279/2, způsob ochrany – ochranné pásmo vodního zdroje 2. stupně,
- pozemek parc. č. 1824, koryto vodního toku umělé, vodní plocha, způsob ochrany – ochranné pásmo vodního zdroje 2. stupně,
- pozemek parc. č. 1827, koryto vodního toku umělé, vodní plocha, způsob ochrany – ochranné pásmo vodního zdroje 2. stupně,
- pozemek parc. č. 3898/2, koryto vodního toku umělé, vodní plocha, způsob ochrany – ochranné pásmo vodního zdroje 2. stupně,

vše se nachází v katastrálním území Turnov, obci Turnov a je zapsáno na LV č. 4633 u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Semily.

- předmět prodeje se skládá rovněž i ze spoluvlastnického podílu o velikosti id. $\frac{1}{2}$ věcí nemovitých zapsaných na LV 4633, k.ú. Turnov ve vlastnictví pana Ing. Jiřího Karneta, Jičínská 1747/3, Vinohrady, 13000 Praha 3, kdy tyto nemovité věci spolu s položkou soupisu majetkové podstaty č. 1 tvoří jeden funkční celek.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

b) položka č. 5: věci nemovité

- pozemek parc. č. 233, neplodná půda, ostatní plocha, způsob ochrany – ochranné pásmo vodního zdroje 2. stupně,
- pozemek parc. č. 234/2, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova bez č.p./č.e., garáž, v části obce Turnov, stavba stojí na pozemku parc. č. 234/2, způsob ochrany – ochranné pásmo zdroje 2. stupně,
- pozemek parc. č. 234/6, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova bez č.p./č.e., garáž, v části obce Turnov, stavba stojí na pozemku parc. č. 234/6, způsob ochrany – ochranné pásmo zdroje 2. stupně,
- pozemek parc. č. 234/7, manipulační plocha, ostatní plocha, způsob ochrany – ochranné pásmo zdroje 2. stupně,
- pozemek parc. č. 278, neplodná půda, ostatní plocha, způsob ochrany – ochranné pásmo vodního zdroje 2. stupně,
- pozemek parc. č. 279/1, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova č.p. 201, průmyslový objekt, v části obce Turnov, stavba stojí na pozemku parc. č. 279/1, způsob ochrany – ochranné pásmo zdroje 2. stupně,
- pozemek parc. č. 279/4, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova bez č.p./č.e., jiná stavba, v části obce Turnov, stavba stojí na pozemku parc. č. 279/4, způsob ochrany – ochranné pásmo zdroje 2. stupně,
- pozemek parc. č. 279/5, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova bez č.p./č.e., jiná stavba, v části obce Turnov, stavba stojí na pozemku parc. č. 279/5, způsob ochrany – ochranné pásmo zdroje 2. stupně,
- pozemek parc. č. 1826, neplodná půda, ostatní plocha, způsob ochrany – ochranné pásmo vodního zdroje 2. stupně,

vše se nachází v katastrálním území Turnov, obci Turnov a je zapsáno na LV č. 60000 u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Semily.

II. Prodej majetkových hodnot specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí insolvenční správce uskuteční při splnění těchto podmínek stanovených soudem:

- a) zpeněžení proběhne nejvyšší nabídce, avšak nejméně za částku stanovenou znaleckým posudkem, který bude pro účely insolvenčního řízení dlužníka zpracován soudním znalcem;
- b) výběr nejvyšší nabídky proběhne na základě elektronické aukce, jejímž provedením bude pověřena společnost GAUTE, a.s., IČO: 25543709, a to za podmínek uvedených v cenové nabídce označené společností ze dne 20. 5. 2022;

- c) majetek dlužníka bude zpeněžen po funkčních celcích stanovených insolvenčním správcem, a to s cílem dosažení nejvyššího výtěžku pro věřitele při současném respektování charakteru a funkční provázanosti zpeněžovaného majetku dlužníka;
- d) majetek dlužníka či jeho část bude zpeněžen současně (jedinou smlouvou) se spoluvlastnickým podílem podílového spoluvlastníka na majetku zapsaném na LV č. 4633 pro k.ú. Turnov, kdy dosažený výtěžek bude mezi podílového spoluvlastníka a majetkovou podstatu dlužníka rozvržen na základě poměru hodnot stanovených znaleckým posudkem, a to včetně rozdělení nákladů souvisejících se zpeněžením;
- e) konečná částka kupní ceny dosažená na základě elektronické aukce bude podléhat souhlasu zástupce věřitelů či věřitelského výboru;
- f) kupní cena bude kupujícím uhrazena právně bezpečným způsobem před uzavřením kupní smlouvy;
- g) listiny vztahující se ke zpeněžení majetku dlužníka budou insolvenčním správcem bez zbytečného odkladu zveřejněny v insolvenčním rejstříku.

III. Insolvenční soud ukládá insolvenčnímu správci, aby kopie písemností, které dokládají zpeněžení (prodej) majetkových hodnot uvedených ve výroku I. tohoto usnesení a podmínky, za kterých k jejich zpeněžení došlo, předložil insolvenčnímu soudu k založení do insolvenčního spisu a to neprodleně poté, co dojde ke zpeněžení.

IV. O zpeněžení majetkové podstaty vyrozumí insolvenční správce neprodleně insolvenční soud. Dále vyrozumí soud, správce daně, soudního exekutora nebo jiný orgán, u kterého podle dosavadních výsledků řízení probíhá řízení týkající se zpeněženého majetku, včetně řízení o výkon rozhodnutí nebo exekuce na majetek dlužníka. Jestliže zpeněžením majetkové podstaty zanikají věcná práva ke zpeněženému majetku, vydá insolvenční správce nabyvateli zpeněženého majetku neprodleně potvrzení o zániku věcných práv.

Odůvodnění:

1. Insolvenční správce AS ZIZLAVSKY v. o. s., IČO 284907738 (dále jen „správce“) požádal dne 8. 6. 2022 (na č. d. B-203) insolvenční soud o udělení souhlasu s prodejem ve výroku I. tohoto usnesení označeného majetku a to způsobem mimo dražbu.
2. Podle § 289 zák. č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), v platném znění prodej mimo dražbu může insolvenční správce uskutečnit se souhlasem insolvenčního soudu a věřitelského výboru. Při udělení souhlasu může insolvenční soud stanovit podmínky prodeje. Dokud není souhlas insolvenčním soudem a věřitelským výborem udělen, nenabývá smlouva o prodeji mimo dražbu účinnosti. Souhlas insolvenčního soudu a věřitelského výboru není nutný k prodeji věcí bezprostředně ohrožených zkázou nebo znehodnocením, jakož i věcí běžně zcizovaných při pokračujícím provozu dlužníkovy podniku (odstavec 1). Při prodeji mimo dražbu lze kupní cenu stanovit pod cenu odhadní.

Insolvenční správce přitom přihlédne i k nákladům, které by jinak bylo nutné vynaložit na správu zpeněžovaného majetku (odstavec 2). Platnost smlouvy, kterou došlo ke zpeněžení prodejem mimo dražbu, lze napadnout jen žalobou podanou u insolvenčního soudu nejpozději do 3 měsíců ode dne zveřejnění smlouvy v insolvenčním rejstříku. Platnost smlouvy, kterou došlo ke zpeněžení prodejem mimo dražbu, lze napadnout žalobou podanou u insolvenčního soudu i po uplynutí lhůty podle věty první, nebyl-li nabyvatel v dobré víře (odstavec 3).

3. S prodejem věcí vyslovil souhlas zástupce věřitelů a to dne 6. 6. 2022 (č. d. B-203).
4. Insolvenčnímu soudu z výkonu dohledací činnosti ani z obsahu spisu nejsou známy žádné skutečnosti, pro něž by souhlas s prodejem mimo dražbu neměl udělit.
5. Insolvenční soud proto udělil správci souhlas se zpeněžením ve výroku I. tohoto rozhodnutí uvedených majetkových hodnot a to způsobem mimo dražbu (výrok I.) a současně stanovil podmínky takového prodeje (výrok II. usnesení).
6. V dalších výrocích rozhodnutí byly správci uloženy povinnosti stanovené v § 283 odst. 4 a § 300 insolvenčního zákona.
7. Pro úplnost nutno uvést, že insolvenční soud může v rámci výkonu své dohlédací činnosti (§ 11 odst. 1 insolvenčního zákona) tímto usnesením udělený souhlas s prodejem mimo dražbu kdykoliv změnit event. zrušit nebo stanovit další (jiné) podmínky prodeje, zjistí-li v průběhu zpeněžování nové skutečnosti, které odůvodňují změnu jeho původního rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné (§ 91 insolvenčního zákona).

Proti rozhodnutí vydanému vyšším soudním úředníkem v občanském soudním řízení nebo soudním řízení správním, proti němuž nelze podat odvolání, odpor nebo námitky podle občanského soudního řádu, může účastník řízení podat námitky do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. V námitkách nelze uplatnit nové skutečnosti nebo důkazy. O těchto námitkách rozhodne předseda senátu, který rozhodnutí vydané vyšším soudním úředníkem bez jednání potvrdí nebo změní. Proti rozhodnutí předsedy senátu o námitkách, o odmítnutí námitek nebo o zastavení námitkového řízení, není odvolání přípustné. Doručené rozhodnutí vyššího soudního úředníka, proti kterému již není možné podat námitky, je v právní moci. Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se na námitkové řízení ustanovení upravující odvolání podle občanského soudního řádu obdobně.

Na postavení asistenta soudce se přiměřeně použijí ustanovení upravující postavení vyšších soudních úředníků (§ 36a odst. 5 in fine zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích).

Praha 14. června 2022

asistentka soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl soudcem [REDAKCE] insolvenční věci

dlužníka:

[REDAKCE]
zastoupený advokátem [REDAKCE]
sídlem Senovážné náměstí 977/24, 110 00 Praha 1

o námitce dlužníka proti rozhodnutí vydaném asistentem soudce

takto:

Usnesení zdejšího soudu ze dne 14. června 2022, č. j. MSPH 79 INS 24304/2014-B-205 se potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Usnesením ze dne 14. června 2022, č. j. MSPH 79 INS 24304/2014-B-205 insolvenční soud rozhodl o udělení souhlasu s prodejem nemovitých věcí dlužníka a současně stanovil podmínky, za nichž budou tyto věci zpeněžovány. Učinil tak poté, kdy se způsobem zpeněžení vyslovil souhlas také zástupce věřitelů. Proti tomuto rozhodnutí soudu není odvolání přípustné.
2. Usnesení bylo vydáno asistentkou soudce. Z tohoto důvodu byli účastníci řízení v rozhodnutí poučeni o možnosti podat proti rozhodnutí vydaném vyšším soudním úředníkem, resp. asistentem soudce (srovnej § 36a odst. 5 zákona o soudech a soudcích, podle kterého je asistent soudce oprávněn podílet se na rozhodovací činnosti soudu v rozsahu stanoveném zákonem o vyšších soudních úřednících) námitky, a to do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení a současně i tom, že v takových námitkách nelze uplatnit nové skutečnosti nebo důkazy.
3. Proti tomuto usnesení podal včas námitky dlužník. Vyjádřil v nich nesouhlas se způsobem zpeněžení nemovitých věcí a podrobně vysvětlil, že podle jeho názoru správcem zvoleným způsobem zpeněžení nebude dosaženo co nejvyššího výtěžku zpeněžení.
4. K obsahu námitek se na výzvu soudu správce vyjádřil dne 11. července 2022 a současně navrhl, aby usnesení předseda senátu potvrdil. Na obsah tohoto vyjádření soud pro stručnost odkazuje (č. d. B-208).
5. Podle § 9 odst. 2 zák. č. 121/2008 Sb. o vyšších soudních úřednících, v platném znění, proti rozhodnutí vydanému vyšším soudním úředníkem v občanském soudním řízení nebo soudním řízení správním, proti němuž nelze podat odvolání, odpor nebo námitky podle občanského soudního řádu, může účastník řízení podat námitky do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. V námitkách nelze uplatnit nové skutečnosti nebo důkazy. O těchto námitkách rozhodne předseda senátu, který rozhodnutí vydané vyšším soudním úředníkem bez jednání potvrdí

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

nebo změni. Proti rozhodnutí předsedy senátu o námitkách, o odmítnutí námitek nebo o zastavení námitkového řízení, není odvolání přípustné. Doručené rozhodnutí vyššího soudního úředníka, proti kterému již není možné podat námitky, je v právní moci. Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se na námitkové řízení ustanovení upravující odvolání podle občanského soudního řádu obdobně.

6. Předseda senátu konstatuje, že námitky byly podány k soudu včas, avšak nejsou důvodné.
7. Budiž především konstatováno, že dlužník v námitce polemizuje (pouze) s tím, že podle jeho názoru správce zvolil nevhodný způsob zpeněžení majetku a jiné pro rozhodnutí soudce relevantní (tj. týkající se samotného rozhodnutí či postupu asistenta soudce) neuvedl. Soud proto ověřil, že asistent soudce vydal námitkou napadené rozhodnutí podle o. s. ř. a na základě pověření předsedy senátu, jde o rozhodnutí nemeritorní, jehož obsahem byl zákonem předpokládaný souhlas soudu se způsobem zpeněžení věcí zahrnutých do majetkové podstaty (§ 289 insolvenčního zákona) vydaný poté, co s ním vyslovil předchozí souhlas také zástupce věřitelů, přičemž proti takovému rozhodnutí soudu není opravný prostředek přípustný.
8. Návrh na zpeněžení dlužníkovu majetku pak podal insolvenční správce, coby osoba s dispozičním oprávněním, která je k takovému postupu ze zákona oprávněna. Správce (ve své odpovědnosti) zvolil jako způsob zpeněžení postup, který je podle insolvenčního zákona přípustný. Jiné dlužníkem tvrzené skutečnosti nejsou pro rozhodnutí soudu o námitce již jakkoliv významné, neboť jak výše uvedeno dle § 9 odst. 2 zák. č. 121/2008 Sb. v námitkách nelze uplatnit již žádné nové skutečnosti nebo důkazy.
9. Pokud dlužník dospěje k závěru, že správce při výkonu své funkce (tj. i při zpeněžení majetku) nepostupoval s odbornou péčí, může se svého škodního nároku domáhat způsobem podle § 37 insolvenčního zákona.
10. Soud proto rozhodl, tak jak ve výroku usnesení uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné (§ 9 odst. 2 zák. č. 121/2008 Sb. o vyšších soudních úřednících, v platném znění).

Praha 14. července 2022

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje

ÚŘAD PRO ZASTUPOVÁNÍ STÁTU VE VĚCECH MAJETKOVÝCH
RAŠÍNOVO NÁBŘEŽÍ 390/42, 128 00 NOVÉ MĚSTO, PRAHA 2
ÚZEMNÍ PRACOVIŠTĚ HRADEC KRÁLOVÉ

ODBOR ODLOUČENÉ PRACOVIŠTĚ SEMILY,
BÍTOUCHOVSKÁ 1, 513 14 SEMILY

925/HSM/2022-HSMM

AS ZIZLAVSKÝ v.o.s.
Široká 36/5
11000 Praha 1

VÁŠ DOPIS ZN.:

PŘIJATO DNE:

NAŠE Č.J.: UZSVM/HSM/832/2022-HSMM

VYŘIZUJE:

ÚTVAR: 5105

TELEFON:

E-MAIL:

DAT.SCHRÁNKA: x3eftbz

DATUM: Datum uveden v doložce elektronického podpisu

Sdělení k žádosti insolvenčního správce k procesu zpeněžení majetku dlužníka

Vážený pane doktore,

k Vaší žádosti sp. zn. MSPH 79 INS 24304/2014 ze dne 29.04.2022 uvádíme následující:

Česká republika je na základě rozsudku Okresního soudu v Semilech č.j. 4 T 154/2019-2278 ze dne 24.02.2020 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové č.j. To 157/2020 -2349 ze dne 25.08.2020 evidována v katastru nemovitostí jako vlastník a Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (dále jen „Úřad“) jako organizační složka státu příslušná hospodařit s níže uvedeným majetkem, zapsaným na LV 60000 pro k.ú. a obec Turnov:

- pozemek parc. č. 233,
- pozemek parc. č. 234/2, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e. – garáž
- pozemek parc. č. 234/6, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e. – garáž,
- pozemek parc. č. 234/7,
- pozemek parc. č. 278,
- pozemek parc. č. 279/1, jehož součástí je stavba č.p. 201 – průmyslový objekt,
- pozemek parc. č. 279/4, jehož součástí je stavba bez č.p./e.č. – jiná stavba,
- pozemek parc. č. 279/5, jehož součástí je stavba bez č.p./e.č. – jiná stavba a
- pozemek parc. č. 1826.

Výše uvedené pozemky byly dříve zapsány na LV 6069 pro k. ú. Turnov a jsou sepsány insolvenčním správcem pod položkou č. 5 soupisu majetkové podstaty

Úřad tímto uvádí, že respektuje právní závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 ICdo 142/2019 ze dne 23.09.2021 (konkrétně v bodu 49. odůvodnění), tedy přestože předmětné nemovitosti jsou v katastru nemovitostí vedeny jako vlastnictví státu, je osobou oprávněnou k jejich zpeněžení v rámci insolvenčního řízení insolvenční správce.

S pozdravem

Odloučené pracoviště Semily

Soupis majetkové podstaty

Dlužník

Městský soud v Praze, Slezská 9, Praha 2

MSPH 79 INS 24304 / 2014

Institut insolvence v.o.s., Široká 5, Praha 1

Kategorie finanční

Pol.č.	Identifikace, popis Podrobnosti	Datum soupisu Důvod soupisu	Datum vyloučení Důvod vyloučení	Datum vynětí Důvod vynětí	Odhad provedl - poznámka Práva třetích osob	Odhad Kč Zpeněženo za Kč
2	bankovní účet UniCredit (běžný účet)	10.4.2015			Insolvenční správce	74 020,00 Kč
	účet majetkové podstaty dlužníka zřízený a spravovaný insolvenčním správcem	vlastnické právo dlužníka				0,00 Kč
3	bankovní účet u ČSOB (běžný účet)	10.4.2015			Insolvenční správce	258 958,14 Kč
		vlastnické právo dlužníka				0,00 Kč
4	bankovní účet u ČSOB II. (běžný účet)	10.4.2015			Insolvenční správce	6 556,03 Kč
		vlastnické právo dlužníka				0,00 Kč

Celkem za kategorií **finanční**

339 534,17
0,00

Kategorie nemovitý

Pol.č.	Identifikace, popis Podrobnosti	Datum soupisu Důvod soupisu	Datum vyloučení Důvod vyloučení	Datum vynětí Důvod vynětí	Odhad provedl - poznámka Práva třetích osob	Odhad Kč Zpeněženo za Kč
1	Podíl na podniku malé vodní elektrárny (MVE)	10.4.2015			insolvenční správce - bude oceněno následně	0,00 Kč
	Ideální spoluvlastnický podíl dlužníka (id. 1/2) na pozemcích a strojním zařízením tvořících ve své funkční souvislosti podnik MVE; ideální 1/2 pozemků parc. číslo 279/2 zastavěná plocha a nádvoří (součástí pozemku je stavba bez č.p., průmyslový objekt a strojní vybavení malé vodní elektrárny), parc. číslo 1824 vodní plocha, parc. číslo 1827 vodní plocha a parc. číslo 3898/2 vodní plocha, vše zapsáno v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Liberecký kraj, katastrální pracoviště Semily, katastrální území Turnov na LV č. 4633.	vlastnické právo dlužníka			věřitel č. 3 - EURO RESIDENCE GROUP SE IČ: 29269067 Exekuční příkaz č.j. 140 EX 00274/11-010 ze dne 13.1.2012 vydaný [redacted], soudním exekutorem výše: 7 509 764,38;	0,00 Kč
5	Pozemky a stavby na LV č. 6069, k.ú. Turnov	2.9.2015			insolvenční správce - bude oceněno následně	0,00 Kč
	pozemek parc. č. 233, parc. č. 234/2 (součástí pozemku je stavba – garáž, bez č.p.), parc. č. 234/6 (součástí pozemku je stavba – garáž, bez č.p.), parc. č. 234/7, 278, 279/1 (součástí pozemku je stavba – průmyslový objekt č. p. 201, na adrese Koňský trh 201), parc. č. 279/4 (součástí pozemku je jiná stavba bez č.p.), parc. č. 279/5 (součástí pozemku je jiná stavba bez č.p.), parc. č. 1826, všechny v k.ú. Turnov, LV č. 6069, obec Turnov, Katastrální úřad pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Semily	vlastnické právo dlužníka (absolutní neplatnost právního jednání, na základě kterého byl majetek dlužníka zcizen)			věřitel č. 3 - EURO RESIDENCE GROUP SE IČ: 29269067 (subjekt vedený v evidenci katastru nemovitostí jako vlastník, a to v rozporu se skutečným stavem, na základě nabývacího titulu - Potvrzení o nabytí vlastnictví předmětu dražby (zák. č. 26/2000 Sb. - veřejná dražba dobrovolná, kde navrhovatelem byl dlužník) ze dne 11.08.2011; Z-6221/2011-608, Katastrální úřad pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Semily)	0,00 Kč

Celkem za kategorií **nemovitý**

0,00
0,00

Celkem

339 534,17

Datum vytvoření: 2.9.2015

Datum aktualizace (stav ke dni): 21.12.2015

MSPH 79 INS 24304 /
2014

Strana 1 z 1

AS ZIZLAVSKY v.o.s.

09.12.2022

IČ: 28490738, se sídlem Široká 36/5, Praha 1

insolvenční správce dlužníka:

trvale bytem nám. Míru 20, Praha 2, PSČ 120 00

Městský soud v Praze, MSPH 79 INS 24304 / 2014

SOUHLAS ZÁSTUPCE VĚŘITELŮ

se zpeněžením majetku mimo dražbu

Zástupce věřitelů:

tímto uděluje v souladu s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14.6.2022, č.j.: MSPH 79 INS 24304/2014-B-205, výrok II., písm. e), které bylo potvrzeno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14.7.2022, č.j.: MSPH 79 INS 24304/2014-B-209, insolvenčnímu správci souhlas s prodejem níže specifikovaného nemovitého majetku zahrnutého do soupisu majetkové podstaty dlužníka, a to postupem prodeje mimo dražbu v souladu s ust. § 289 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Specifikace předmětu zpeněžení:

- pozemek parc. č. 233, neplodná půda, ostatní plocha,
- pozemek parc. č. 278, neplodná půda, ostatní plocha,
- pozemek parc. č. 279/1, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova č.p. 201, průmyslový objekt, v části obce Turnov, stavba stojí na pozemku parc. č. 279/1,
- pozemek parc. č. 279/4, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova bez č.p./č.e., jiná stavba, v části obce Turnov, stavba stojí na pozemku parc. č. 279/4,
- pozemek parc. č. 1826, neplodná půda, ostatní plocha,

vše se nachází v katastrálním území Turnov, obci Turnov a je zapsáno na LV č. 60000 u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Semily.

Kupní cena:

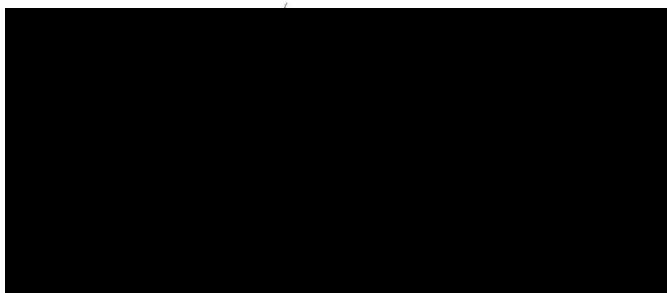
- 25.280.000, - Kč (slovy: dvacet pět milionů dvě stě osmdesát tisíc korun českých)

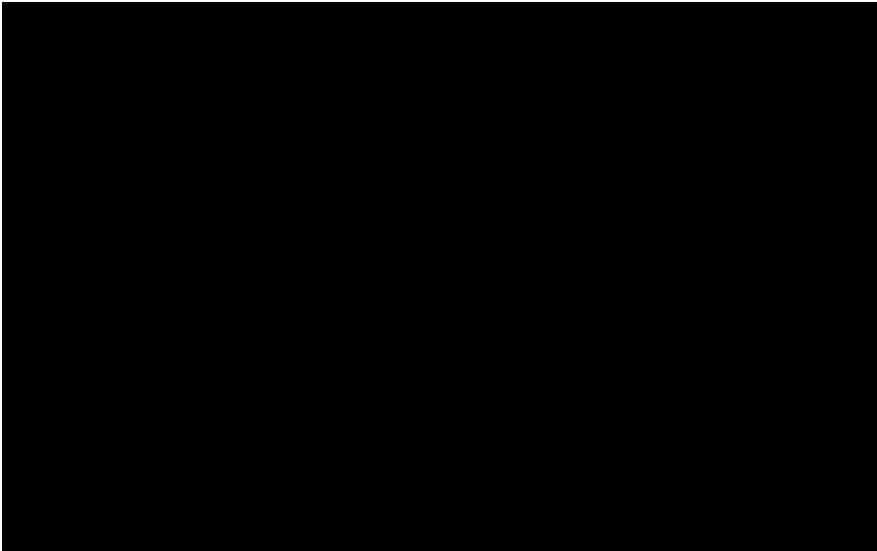
Osoba kupujícího:

- Město Turnov, IČ: 00276227, se sídlem Antonína Dvořáka 335, 511 01 Turnov, zastoupeno Ing. Tomášem Hockem, starostou

Osoba kupujícího a kupní cena byly stanoveny na základě výsledků elektronické aukce č. A6809, konané dne 30.11.2022, realizované dle pokynu insolvenčního správce společností GAUTE, a.s., IČ: 25543709, se sídlem Lidická 2006/26, Černá Pole, 602 00 Brno.

v PARDUBICÍCH dne 8.12.2022

USNESENÍ

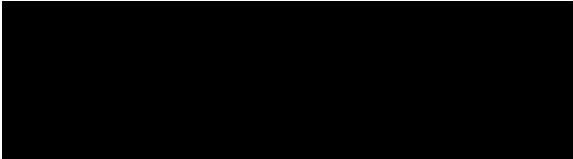
Zastupitelstva města Turnov
ze zasedání dne 15. prosince 2022

Usnesení ZM č. 318/2022

ZM schvaluje

nákup souboru nemovitých věcí – pozemek parc. č. 233, neplodná půda, ostatní plocha, pozemek parc. č. 278, neplodná půda, ostatní plocha, pozemek parc. č. 279/1, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova č. p. 201, průmyslový objekt, v části obce Turnov, stavba stojí na pozemku parc. č. 279/1, pozemek parc. č. 279/4, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova bez č. p./č. e., jiná stavba, v části obce Turnov, stavba stojí na pozemku parc. č. 279/4, pozemek parc. č. 1826, neplodná půda, ostatní plocha, vše se nachází v katastrálním území Turnov, obci Turnov a je zapsáno na LV č. 60000 u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Semily, za cenu 25,28 mil. Kč od společnosti AS ZIZLAVSKY v. o. s., IČ 28490738, jako insolvenčního správce dlužníka Soubor nemovitých věcí byl prodáván formou elektronické aukce organizované společností GAUTE, a. s.

Hlasování: (Pro/Proti/Zdrželi se) – [20/0/3]

Ing. Tomáš Hocke
starosta